

Ifølge § 25, næstsidste Stykke, i Loven af 1906 skal Udskrifter af Jordboniteringsprotokollen udfærdiges mod en Betaling af 50 Øre for hvert Ark. Det foreslaas, at denne Betaling ændres til 50 Øre for hvert halve Ark.

I sidste Stykke er foreslaaet, at de efter 18. November 1897 benyttede Jordboniteringsprotokoller, der allerede er udskrevne, senest 2 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden skal indsendes til Opbevaring hos Amtmændene, til hvem ligeledes fremtidig udskrevne Protokoller maa indsendes senest efter 2 Aars Forløb. Amtmændene meddeler mod den ovenfor foreslaaede Betaling Udskrifter saavel af nævnte Protokoller som af de før 18. November 1897 paa Landet herredesvis benyttede Jordboniteringsprotokoller, der opbevares hos Amtmændene.

Løvrigt er Paragraffen overensstemmende med den tilsvarende Paragraf i Loven af 6. April 1906, kun er der i 1. Stykke med Hensyn til Benyttelsen af Stævningmændene henvist til Kapitel 17 i Lov Nr. 90 af 11. April 1916 og Kapitel VI i Lov Nr. 92 af s. D., ligesom i 3. Stykke den i Loven af 1906 omhandlede edelige Forsikring med Hensyntagen til § 1 i Lov Nr. 60 af 26. Marts 1909 er forandret til en Erklæring paa Ære og Samvittighed.

Til § 26.

Ifølge Loven af 1906 oppebærer hver af Jordboniteringsmændene 2 Kr. for hver halve Dag, Forretningen varer. Det foreslaas, at denne Takst af 2 Kr. ændres til 5 Kr.

Efter Loven af 1906 har Jordboniteringsmænd, som udfører en Forretning uden for den Kommune, i hvilken de er bosiddende, tillige Krav paa fri Befordring, naar Mødestedet ligger 3,8 km eller derover fra deres Bopæl, jfr. § 32 i Lov Nr. 153 af 8. Juni 1912. Det foreslaas, at Jordboniteringsmændene har Krav paa fri Befordring, naar Mødestedet ligger 4 km eller derover fra deres Bopæl, uden Hensyn

til, om Forretningen udføres i eller udenfor den Kommune, hvori Boniteringsmændene er bosiddende.

Løvrigt er Paragraffen overensstemmende med den tilsvarende Paragraf i Loven af 6. April 1906.

Til §§ 27, 28 og 29.

Disse Paragraffer er overensstemmende med de tilsvarende Paragraffer i Loven af 6. April 1906.

Til § 30.

De i denne Paragraf foreslaaede Bøder for Overtrædelse af Bestemmelserne i § 4, næstsidste Stykke, og § 16 er af samme Størrelse som de Bøder, der er fastsat i § 4 i Lov Nr. 157 af 14. April 1920 for Overtrædelse af Forbudet mod Nedlægning af »Husmandsbrug«, jfr. ogsaa § 27 i det i indeværende Rigsdagssamling forelagte Forslag til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug.

Til § 31.

Det foreslaas i denne Paragraf, at Loven træder i Kraft 1. April 1924, fra hvilket Tidspunkt Lov Nr. 165 af 1. April 1921 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v. ophører at have Gyldighed, jfr. Lov Nr. 115 af 28. Marts 1923, og samtidig ophæves Lov Nr. 93 af 6. April 1906.

Med Hensyn til Lovens Omraade er Paragraffen overensstemmende med § 31 i Loven af 6. April 1906. Forslaget omfatter ikke de sønderjydske Landsdele, da Ordningen af Matrikulsvæsenet dersteds er saa forskellig fra det øvrige Rige, at man har anset det for nødvendigt at udarbejde et særligt Forslag for disse Landsdele.

Bestemmelserne i Paragraffens sidste Stykke er nødvendige af Hensyn til Kontrollen med, at Landbrugsejendomme, som ikke er noterede i Matrikulen, ikke udstykes eller sammenlægges i Strid med Bestemmelserne i Lovforslaget.